

Rondelul Frunzelor uscate

Flavius Laurian Duverna

Rondelul Frunzelor uscate

M-am întâlnit, pe potecuța din livadă
Așa, c-un val vârtej molcom de vânt
Ce-n rotocoale sunătoare pe pământ,
Un stol de frunze le-nvârtea grămadă.

După ce, au fremătat o vară-ntreagă
Sub briza vântului în dulcele lor cânt,
M-am întâlnit, pe potecuța din livadă
Așa, c-un val vârtej molcom de vânt.

Ducea cu el, asociate, fără de tăgadă
În sunetul de frunze, tragicul cuvânt,
C-au fost odată verzi, și nu mai sunt...
Că este ultimul lor act de promenadă,
Din întâlnirea, pe potecuța din livadă,

Sunând, uscate, în val vârtej de vânt.

Flavius Laurian Duverna
17 noiembrie 2015